

РЕШЕНИЕ

№ 7233

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9271** по описа за **2023** година докладвано от съдия Елица Райковска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН.

АССГ е сезиран от „К Ботаника“ ЕООД, представлявано от Е. И. И., с жалба срещу решение от 27.07.2023 г. на СРС, НО, 11 с-в по нахд № 9332/2023 г., с което е потвърдено издаденото срещу жалбоподателя НП № 23-230066/12.06.2023 г. на директора на ДИТ – С. област. Моли решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът, чрез юрк. И. оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Настоящият състав счита, че СРС правилно е установил фактическата обстановка по делото, поради което не следва да я преповтаря. Изводите на решаващият състав на СРС по отношение на установените факти почиват на подробен анализ на събраните по делото доказателства, които са преценени поотделно и в съвкупност. Неоснователно в жалбата се твърди, че решението е постановено при непълно обсъждане. Касационната инстанция намира, че изводите на контролирания съд, по отношение на установените факти, кореспондират със събраните писмени и гласни доказателствени средства.

Съставът на районния съд е формирал правен извод за липса на допуснати

процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, като също така е установил, че АУАН и НП са издадени от материално и териториално компетентни лица, при спазване на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Направен е решаващ извод за материална законосъобразност на наказателното постановление и жалбата на дружеството е отхвърлена .

С процесното наказателно постановление на „К Ботаника“ ЕООД е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 3, ал. 1, т. 2 от Наредба № 5 от 29 декември 2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 КТ. Посочената разпоредба определя седемдневен срок от прекратяване на трудовия договор за изпращане на уведомлението по приложение № 1.

В конкретния случай трудовото правоотношение с работника е било прекратено считано от 03.03.2023 г., на основание чл. 326, ал. 1 КТ, със заповед № 14 от 02.03.2023 г. Видно от изготвената справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ с изх. № 22388233117830/12.03.2023 г., работодателя е уведомил ТД на НАП за прекратяването на 12.03.2023 г., т. е. извън седемдневния срок по чл. 3, ал. 1, т. 2 от горесцитираната наредба. Срокът е започнал да тече считано от 03.03.2023 г. и е изтекъл на 10.03.2023 г. В процесното наказателно постановление е посочена дата на нарушението – 11.03.2023 г.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на СРС за доказаност на нарушението и липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Съставът на районния съд обаче е приложил неправилно материалния закон, като в конкретния случай следва да намери приложение нормата на чл. 9, ал. 2 НК.

Съгласно разпоредбата на чл. 6 ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред. От друга страна нормата на чл. 9, ал. 1 НК дефинира понятието престъпление – това е общественоопасно деяние /действие или бездействие/, което е извършено виновно и е обявено от закона за наказуемо. Разграничителният критерий между административните нарушения и престъпленията е степента на обществена опасност на деянието като за разлика от ЗАНН, НК изрично предвижда, че не е престъпно деянието, което макар формално и да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна – чл. 9, ал. 2 НК. В ЗАНН е предвидено санкциониране на явно маловажни нарушения, установени при извършването им, което обаче не е приложимо с оглед фактическите установявания по настоящия случай.

Безспорно касаторът е нарушил чл. 62, ал. 3 КТ, доколкото той, в качеството си на работодател, не е изпълнил задължението си да уведоми НАП за прекратяването на трудовия договор на свой работник в седемдневен срок от неговото прекратяване. Безспорно обаче е налице предприето от дружеството активно поведение, насочено към незабавно отстраняване на допуснатото нарушение. Контролните органи са констатирани, че нарушението е извършено на 11.03.2023 г. – събота, а на следващия ден – 12.03.2023 г. (неделя) работодателят е уведомил НАП за прекратяването на трудовия договор. Касационната инстанция намира, че в случая се касае за пропуск, отстранен непосредствено след изтичане на срока (на следващия ден), поради което е налице проявено от работодателя добросъвестно поведение, насочено към незабавно

отстраняване на допуснатото нарушение. Дружеството очевидно е констатирало установения пропуск, като в стремежа си да съобрази своето поведение с нормата на чл. 62, ал. 3 КТ, респ. чл. 3, ал. 1, т. 2 от наредбата, веднага след изтичане на срока е изпратило уведомлението за това. Последното сочи на една значително по-ниска степен на обществена опасност, която е необходимо да бъде отчетена чрез прилагане на института на малозначителност. Обратното би довело до приравняване на случаите, в които е допуснато нарушение на чл. 62, ал. 3 КТ, без предприети каквито и да било мерки за неговото отстраняване от страна на работодателя, със случаи като процесния – когато работодателят, макар и допуснал нарушението, е демонстрирал не само воля за неговото отстраняване, но и на практика го е отстранил, като е осъществил дължимото поведение по своя инициатива. Подобно приравняване на двете групи случаи не може да бъде допуснато. Разликата между двете не е отчетена от законодателя в текстовете на чл. 415в, ал. 1 и ал. 2 КТ, но следва да бъде съобразена от съда в процеса на правоприлагане чрез института на малозначителността. Обратното би противоречало на принципите за пропорционалност и справедливост на санкцията, която в случая се явява явно несправедлива с оглед действителната обществена опасност на нарушението. В този смисъл е и решение № № 809 от 13.02.2017г. по кнахд № 11349/2016 г. по описа на АССГ.

С оглед изложеното дотук, касационната инстанция намира решението на СРС за неправилно. Налице касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 3 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, поради което решението следва да бъде отменено, а с него и процесното наказателно постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, 16-ти касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 27.07.2023 г. на СРС, НО, 11 с-в по нахд № 9332/2023 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на ДИТ – С. област Наказателно постановление № 23-2300266/12.06.2023 г., с което на К Ботаника ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.